

İbrahim Yılmaz 3

- şiirler -

Yayın Tarihi:

31.8.2013

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

İbrahim Yılmaz 3 (1977-)

1977 Bursa da doğdu.İznik ve İnegöl de mesleki eğitimini tamamladıktan sonra Otomotiv sektöründe meslek hayatına başladı.Mesleğin de uzun yıllar üst düzey yöneticilik yapan İbrahim Yılmaz,2012 yılında İzmir 'e yerleşerek mesleki alanına burada devam etti. İzmir'de çeşitli türkü evlerinde aralıklar ile de sesli şiir dinletisi olarak sahne aldı.

Eserleri:

izmir akşamı,birazdan,bildiğin gibi değil,ölüm bana yakışır,vuslat ağırdır,buralar bazı eserleridir.

Bildiğın Gibi Değil...

Temmuzda üşürmü hiç insan
Donuyorum bildiğın gibi değil,
Hasret nefesimi kesiyor her an
Ölüyorum bildiğın gibi değil

Saçların düşüyor düşümün üstüne
Düşlerim çıkmaz sokak sayende
Bir kelebek gibi üç gün ömründe
Uçuyorum bildiğın gibi değil

Özlemim şimdi bir kuş kanadında
Kanatlarım kanamış yokluğunda
Deniz,ay, yakamoz,yosun iyi ama
Boğuluyorum bildiğın gibi değil

Birazdan doğar güneş kadehlere
Tüm sarhoşluk miras kalır bende
Meyler aynı mey, saki esir sende
İçiyorum bildiğın gibi değil

Umudumu da götürmüşsün giderken
Aşka ismail bağışlamışsın severken
Koparılacak bir baş dilemişsin benden
Darağacındayım bildiğın gibi değil

Gün gelir unutursun diyor dostlar
Bende onur denen ayağın altı kadar
Yolunda yaktığım han var,hancı var
Gidiyorum bildiğın gibi değil

İbrahim Yılmaz 3

Bir İzmir Akşamı

Gidişin! ..
Bukadar mı yıkar adamı?
Gecenin ortasında
Bir şarapçıyı dost tutmuşum
bir sıyrık yemişim o biçim
kangren olmuşum.
Basmanede hır çıkarmışım
Kordonda polise kafa tutmuşum
Üflerken anlamışım anasonun
Promil vakasını
Gözlerin sıkmış diz kapaklarıma
yıkılmışım
körkütük sefilim
dağıtmışım
ölmüşüm

İnciraltını mesken tutmuşum
bir taksi çağırılmışım
göz bebeklerine git demişim
hesabım kabarmış
sensizlik abanmış üstüme
Bayraklının tepesinde oturmuşum
İZMİR seni vakit ölümü koklamakta
bir intiharın tek şahidi
alfabenin beşinci harfi
karşımdaki duvarda.

simdi sensizlik iki kelimededen ibaret
sonu sonum olan felaket
sen kucak aşmış bir teneşir
ben sende ölüme misafir
isyanım var bütün sevgilere
ölüyorum ulan
ölüyorum bu gece
sensiz kimsesiz
izmirinde
ölümünde canı cehenneme

İbrahim Yılmaz 3

Biraz Çekilmeli Hayattan

Biraz çekilmeli hayattan, Kafa nereye değilde hani
bildiğin yere demir atmalı.biraz huzur olmalı
Şimdi inciraltının bir kuytu köşesinden bakmalı
karşı yakanın neden karşıda olduğunu anlamalı....

Biraz hüzün kokmalıyım şimdi sahilin rüzgarında
bir balıkçı teknesinde nihavent makamında
müziğin sanatını duymalıyım tek başıma...
Biraz çekilmeli hayattan,
Üst üste gelen onca şey için kaldırıp elleri
gökyüzünün izmir sahnesine bakmalıyım
dua tadında....

Sırtımı verdiğim bir taş olmalı denizin dibinde
dostlardan acıyan yanlarımı sarmalıyım
belki bir kaç martı hal hatır sorar
canlardan akan sahte gülüşler için yüzüme
iyi oluyor sana bunlar iyi oluyor demeli
belki bir kaç martı gülmeli halime

şimdi oturduğum yerden kalkmalı
biraz yorgun biraz nadan,
biraz türkü tadında
gitmeler yavaşlık kokmamalı
gözlüklerim kırık,telefonum kayıp
ufaktan yol almalı..

İbrahim Yılmaz 3

Birazdan

Birazdan kapı açılır
hayalin girer içeri
saçların uçuşur rüzgar misali
birazdan ölürüz sevgili,
birazdan ölürüz
tıpkı ikimiz gibi

çiçekler kanar birazdan
gök yarılr
umman ağlar
öptüğüm alnın kanar
haykırır dile gelir birazdan
söylenmeyen, yazılmayan
suslar deşilir, yalan biter
sırlar yırtılır, ağızlarımızdan
ne varsa geriye kalan
hepsi gelir birazdan
yanan hasretin gibi
gecikmez hiç bir an

dizlerim titrer birazdan
vurulmuş gibi çökerim
çökerim hayalimin ardından
başımı ellerimin arasından
kaldırırım birazdan
unuturum bir an

İbrahim Yılmaz 3

Bitmesen

Hani gitmesen diyorum...
Çocukluğumdaki
Kırmızı şekerler gibi
Daha yol alacak bisiklet turları
Sevdiğim şarkıların nakaratları gibi,
Hiç kirleteni olmamış
Masum duygularım
Babamı!
Dünyanın en büyük adamı sanışım.
Okul sabahı verilmiş harçlığım
İlk ıslık çalışım
Haytalığım
Yaşama dair hevesim
Giydiğim eşyaların üzerinde ki
Resimleri parmağım ile gösterişim
Benim babam senin babanı döver
Dediğim günlerim gibi
Gitme/sen
Bitme/sen....

İbrahim Yılmaz 3

Dar Gelir Bir An

Dar artık bu şehrin sevdiğim sokakları
Sevdiğim ile yürüyemeyecek kadar dar
Aşktan mı? efkardan mı masamdaki rakı?
Senden sonrası öptüğüm kadeh kadar.

Gözlerim kadar yorgun yüreğim
Dokunsan çılgınlık yükselteceğim
Omzum sevdalardan kalma kangren
Vakitsiz saçma sapan öleceğim

Eyy hayat diyorum eyy hayat budamı reva
Üstüme gelmekten bu kadar mı mutlusun?
Çok şey istemedim kendi haddime biliyorsun.
gözyaşı olacak elbet yaralar elbet kanayacak da
Ya yalnızlık..
Onu paylaşacak birini niye sunmuyorsun?
Acıysa ağlamaksa
Ne bileyim daha farklı isteklerin varsa
Gönder alıştım kahıra.
Katlanırım helali hoş olsun

İbrahim Yılmaz 3

Gel Buralara

oralar kıymet bilmez
karalanırsın silinmez
vurur biri hiç üzülmaz
beni dinle gel buralara

akşam çöker hüzün sarar
gözlerin nice dost arar
seni bir bu gönül anlar
beni dinle gel buralara

çıktımı gurbette bir şarkı
efkar kudurur sana karşı
dokunur düşmanın nazarı
beni dinle gel buralara

kaçmak kurtuluş sanırsın
sen orda kimleri tanırsın
buraları görseñ şaşırırsın
beni dinle gel buralara

İbrahim Yılmaz 3

Sen Erken Bittin...

biz...
ne zaman deniz görsek
aklımıza rakı düşerdi
ne zaman ki ölümüne sarılsak
bize ne biri görecekmış
dudakların yangın yeri iken
utanmak arka bahçemdeydi
dedim ya! .
biz....
ne zaman iki ceset olsak
aynı teneşirde
kafamız hep birmilyon idi
sen konuşunca..,
yanaklarında güller açar
ben gül topladıkça
senin aklın şaşar
unuttuğun cümleleri
başa sarardın.
Kıskandığımı bilirdin de
nasılda damarıma basardın
büyük bir teknenin ikinci katında
zeki müren söylüyor
nihavent tadında
arada bir dert te bassa
deniz vardı sen vardın
pamuk şeker tadında

bizi bilirsin.! .
bir şarkı yeterdi coşmaya
vur kadehi ustam dese sıla
hani iki satırlık adamlardan çalsa
rakıya düşesim gelirdi dibe vuruşlarda
ve ben
dip not olur düşerdim ayak uçlarına

.
gece bizden utanmazdı
bizde geceden
kuytu köşelere saklarken acımızı

.
herzaman mutluyduk
şikayet yok parolası ağızımızda
bir iki aşık
bir devriye arabası
birde sen geçerdin gözlerimden
gecenin kucığında
biz günaha girmeden

simdi adeta kar yağıyor
geceleri sol yanıma
ulan..
fırtına tipi tufan kopuyor
korkuyorum be..

tükendiğimizi bilmekten korkuyorum
nasılda toprağa giresim var
zamansız
apansız,
umarsız
yıkılmayı sevmedim bukadar
erken ve hazırlıksız....

yaptın ya yine uyuzluğunu
sen gittin
şairinde dediği gibi
masal bitti.
Oturup,
iki söz söylemeden
soluğumu kesmeden
bir hoşçakal demeden....
bozdun bu oyunu
ve sen erken bittin

İbrahim Yılmaz 3

Sen Kokmasaydı Bu Şehir

Ben bu şehri sevmezdim bu kadar
Böylesine dönüşüm sen kokmazdı
Ve ben...
Bir otobüs camında seni seyre dalmazdım
Bu şehir, bu mevsim ve sen
Yetişmesi gereken
Ucu yanık bir mektup olmazdı
Ve postacın ben olmazdım
Sen kokmasaydı bu şehir

İbrahim Yılmaz 3

Senden Sonrası..

bir ayrılığın umuda döktüğü göz yaşdır
senden sonrası....

herkezdeki gibi bir ilk aşk
son vedanın boğazda kalan düğümü
ömür boyu yutkundukça acıyacak..
senden sonrası.

senden sonrası
anatomide bir bozukluk
bir doktor raporu gibi
ızdıraba ve zamana istirahat yazılan.
uğruna yeminler edilip
ayaklar altına alınan
! ..beni bırakma
sözlerinin bir mektup.
bir canlıya verilen bir can,
bin ceset senden sonrası..
senden sonrası...

bir tufan,
bir boran ayazı,
sızlayan parmak ucu,
dökülmeyen yaş,
kalkmayan baş,
doğmamış bir kız çocuğu,
umudun yıkılışı,
hazmedilmeyen ne kadar söz varsa
kalbin haykırışıdır senden sonrası..

artık vakti geldiğinde buluşmaların
garip bir duyguya bürünmeyecek zaman,
mekanlarda sesinin büyüğü bulunmayacak,
bir hiç olacak
nereye otursam karşımdaki kimlik.
Sabahları günaydın kokmayacak sms ler,
dinlediğim şarkının tüm notaları
seni unutmamak için yazılacak söylenecek,
tekel ürünleri anılarımızı satacak
sigarada duman rakımda efkar olacaksın,
kimsenin gülüşü sana benzemeyecek,
benzeyenlerde senin gibi gülmeyecek,
artık şaşkın umutlar olmayacak
gönderdiğin bir kısa mesaja dahi uzun metrajlı
aptal gülümseme filmleri çekmeyecek ruh halim.
Kapanacak kalbimin rayları bozuk
sürgüsü kırık kapıları,
elbet yaşayacağım
nefes alacağım
umut edip özleyecek güleceğim
ama bir özürlü gibi
bir yanı eksik topallayacak gidişlerim,

ama misali kör olacak bakışlar
dilsiz gibi suskun kalacak dudığımdan akışlar.

artık bir göz bir söz olmayacak bir sürü anlam ifade eden.
bir el tutacağıım elbet
bir yabancı
tuttuğum çocuğumun anasının elide olacak,
yada her hoş geldin denildiğinde
uzatılan herhangi bir elde..
fakat seninkini tuttuğum gibi
terlemeyecek
dizlerimde garip bir titreyişin
anlamsız tiklerini yaratmayacak..
sensizde kurulacak sofralar.
rakı yine anason kokacak,
çaylar demli,fakat gözler nemli olacak
umut olacak bir an
ortalık sen kokacak.
bir gün diyecek gönül birgün elbet buluşacağız
bu böyle yarım kalmayacak diyecek zekimüren misali...
umut olacak bir an....her an....

senden sonrası.. doğumdan sonrası,
ölümden öncesi,
garip bir aşk hikayesinin özet sahifesi..
okudum,
okuduk,
korduk,
kül olduk,
bir avuç rüzgar senden sonrası.
senden sonrası beni öldürecek.
veben son bir rüzgara aşığım
artık benide alıp götürecekt

İbrahim Yılmaz 3

Sustum

Şiyah Saçlarına çiğ damlam düştüğünden beri
Üzerime doğan hiç bir güneşi seyredemedim sensiz,
...

Tesadüfe bırakılmış
Birazdan haykıracak bir heyecanın
Nakliyecisiydi gözlerimiz
Dizlerimizde yaşlılık öncesi titremeler
Gözlerin geçerken gözlerimden
Bin sus payı öpücükler
Dudağımda sana büyüdü
Sustum...

Bir fırtınanın en şiddetli halinde
Dökülürken gençliğim ayak ucuna
Uzulca dokundu yüreğim,yüreğine
Gerisi kar
Gerisi boran,
Bu Nuh'dan sonra en büyük tufan
Ayazında bir baharın yeminli sözü
Bütün eylül ler sana büyüdü
Sustum...

Yakamoz denizde,
Deniz içimizde
Yosunlarımız vurmuş yorgun sahillere
Bu kaçınıcı fener. aşka burdayım diyen
Bu kaçınıcı korsan.
Her sevgide birşeyler çalıp giden
Benim bu kaçınıcı yangınım,
Vuruluşum,aptallığım
Senden öncesi bende kalsın
Bütün önceler taaruzda beynime yürüdü
Bütün keşkeler sana büyüdü
Sustum...

İbrahim Yılmaz 3

Tiryakiyim

Ne zaman,
Gözlerim gözlerine mihlanıp kalsa
Ve ne zaman ki!
Çekilse canım parmak uçlarımdan
Rüzgara baş koyan saçların ne zaman dağılsa,
Bir parça sıcaklık dokunsa temmuz akşamında
Aşkın aşk halini kıskanıyorum
Ulaşamadığımdan dır belki sana
Bir sigara yakıyorum
Seni yazıyorum damanıyla
Bu yüzden tiryakiyim
Senin kadar sigaraya...

İbrahim Yılmaz 3

Yağmur

Hoş geldin yağmur..
Kirli ve Bulanık umutlar sarmıştı her yanı.
Her damlana muhtaç gibi şimdi İzmir
Türlü sevdalar birikmişti.
Kirli ve fakir...
Yıkanası ve yıkılası hüzün artıkları
Baharda açılacak sayfaları
Kapatma vaktidir...

İbrahim Yılmaz 3

Yenildim

Vakti gelen,
Buğday başakları gibiydi saçların,
Son bir kez seyrettim
Ayrılığın hasadından önce
Ben defalarca yenildim,
Saçlarına ve birde gözlerine

Ne beklentim varsa sana dair
Bir kelebek ömrüne takılmış
Geldin,sevdin ve gittin
Meğer aşk dediğin
Üç güne de sığarmış
Öğrendim.

Oysa
Sigarayı tersinden yakıp içmek gibiydi
gidişini seyretmek
Güneş gayrimeşru doğuyor
İçimde sabahçı kahveleri
Ben sana tutsak,yarı uykulu
şeni düşündüğüm kadar
İçimde bir çocuk ölüyor

susma şimdi öylece
düşmesin gözlerine hayret
ucundan bana da değsin
yada unutulmaktan
ya umuttan bahset

İbrahim Yılmaz 3

Yine mi Gece?

Yine mi gece?
Yine mi kükredi
Sensizliğin kafesindeki çığlık.
Bu gürültü de neyin nesi?
Alt tarafı sensizlik.
Alt tarafı yalnızlık.
Her tarafı....

Oysa daha yanacaktık.
Vakitsiz düştü korumuz.
Biri bastı yangınımıza
Yalan olduk.
Talan olduk
Ziyanlar düştü sevdamıza

Vaktinden önce geldi bu yüzsüz ayrılık
Meğer ne meraklıymış gözlerim ağlamaya
İşkenceler biriktiriyorum kendi bedenimde
Boş kadehlere düşüyor pislik bir gülümseme
Izdıraba açıp kollarımı, selamlar sana
Hoş geldin gece...

İbrahim Yılmaz 3